

РЕШЕНИЕ

№ 22830

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3798** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.
Образувано е по жалба на Х. Р. Ч., гражданин на Б. срещу отказ за издаване на виза от 10.3.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в Ню Д., И..
Жалбоподателят твърди, че е поискал издаване на виза „Д“ – за посещение с цел обучение в Русенския университет „А. К.“, редовно обучение. Платил е дължимите за обучението такси, медицинска застраховка, както и е представил документ за налични средства и свидетелство за съдимост, но въпреки това му е отказана виза.

В писмените бележки твърди, че дирекция „Миграция“ не би могла да извърши проверка относно целта и условията на престой, а само документална такава. Обжалваният акт е немотивиран – не се съдържат конкретни фактически основания по чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ.

Ето защо моли да се отмени оспорения отказ. Претендира разноски.

Ответникът – завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в гр. Ню Дели, И. моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че се доказват основанията за отказ – в случая те са установени от компетентните органи и се изразяват в заплахата за националната сигурност, като органът в такъв случай е длъжен да действа при условията на обвързана компетентност.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за виза „Д“ на 4.2.2025 г. В заявлението е описал, че

гражданин на Б. и иска да посети страната с цел обучение. Средствата, с които разполага, са в брой. Приложил е паспорт, документ, удостоверяващ че е приет за студент, декларация от родителите, че ще финансират издръжката му, приложени са документи, удостоверяващи последното, здравна застраховка и др.

Видно от писмо от дирекция „Миграция“ към Областна дирекция на МВР – Р., се установява, че видно от заявлението, жалбоподателят, заедно с още четирима апликанти, са подали заявления, които им дават възможност да започнат обучение – за започване първо на езиков курс от 9 м. най-рано през м. март, след започване на летния семестър, което би попречило на успешното завършване на езиковото обучение и възможността впоследствие да продължат обучението си в избраната специалност.

Извършен е анализ на приетите студенти от И., Б. и П., като е констатирано, че от започнали обучението си 22-ма студенти, към датата на писмото /15.2.2025 г./ се обучават шестима. На 14 са наложени ПАМ „връщане в страната по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, а спрямо двама в момента се води производство по налагане на ПАМ. Направен е извод, че обучението в страната ни се използва като транзитен пункт за емиграция в З. Европа. За настоящата година са подадени 45 бр. молби за виза, през зимния семестър, т.е. в средата на учебната година. Всички молби са бланкетни като описание и приложени документи.

Териториална дирекция на Държавна агенция „Национална сигурност“ [населено място] е извършила съгласувателна процедура по процесното заявление за издаване на виза, като е дала отрицателно становище, но не поради това, че е налице заплаха за националната сигурност, а поради предпоставките на чл. 10 ал. 1, т.1 7 ЗЧРБ, видно от писмо от ДАНС от 5.5.2025 г.

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт.Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

По основателността ѝ.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, видно от заповед № 3/16.1.2025 г., както и заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи, в рамките на предоставените му правомощия. Спазена е предписаната от закона форма.

Отказът е в достатъчна степен мотивиран. Действително, в него е посочен чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, като е цитирана нормата, както и са изложени съображения, съвпадащи с част от становището на дирекция „Миграция“, цитирано по-горе относно възможността да се започне обучение през февруари 2025 г. – средата на годината.

Заповедта е издадена както на български, така и на английски език – този, на който е подадена и молбата за виза.

При постановяването на оспорения акт му ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства, жалбоподателят, на разбираем за него език, е имал възможност да опише целта и условията на своето пътуване, както и да представи доказателства в тази насока.

Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 - не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване

Предвид установеното от по делот о съдът намира, че следва да се направи извод, че са налице предпоставките на цитираната норма.

Предвид становището на дирекция „Миграция“, както и предвид изложените в нея факти съдът намира, че не може да се направи извод за това че жалбоподателят е доказал достоверността на

заявената цел за подаване на виза- започване на редовно обучение, по средата на учебната година.

Спазена е целта на закона – в случая разрешението за издаване на виза се дава с оглед осъществяване на реално обучение, каквото предвид изложените по-горе факти не може да се направи категоричен извод, че ще бъде осъществено.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

По разноските. Ответникът не претендира такива, поради което и съдът не следва да се произнася по разноските.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Р. Ч., гражданин на Б. срещу отказ за издаване на виза от 10.3.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба на Посолството на Република България в Ню Д., И..

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.